AUGUSTINUS. FULGENTIUS RUSPENSIS. GENNADIUS MASSILIENSIS. QUODVULTDEUS CARTHAGINIENSIS. HUGO DE SANCTO VICTORE. DOMINICUS GUNDISSALINUS. BOETHIUS. LIBER DE CAUSIS. IOHANNES DE RUPELLA

Nordfrankreich, 1. Hälfte 14. Jh. Seite 57r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36540
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

uicco nō dominat atq nec ad se. Hic est dom̄
dei nō ꝑena. nī ulla celesti mole corpea.
hī spīual̄ ⁊ ꝓuicerij ciuitatis tue q̄ sine la
be incōmutat. statuisti ei eam in sēm
⁊ in sēm sēti. ꝓtectum posuisti ⁊ nō ꝓtibit
nec tam̄ tibi deo coeterna q̄m nō sine initio
fēta est ei nam ⁊ si nō inuenim̄ tem̄p̄ ante
illam ꝑ quam omn̄ creata ē sapia. nec ipsaq
illa sapia tibi deus in̄ ꝑt suo plane coeterna
⁊ eqlis ⁊ q̄ ꝑfecta sunt omnia. ⁊ in quo ꝑ
fecisti celum ⁊ terram. hī ꝑfecto sapia q̄ cōta
est intellectual̄ natura. s. que ꝓtemplando
luminis lumen ē. dī. n. ⁊ ipsa q̄ius cōtra
sapia. hī q̄m intercedit inter lumen q̄ illuminat
⁊ q̄ illuminat tibi int̄ sapiam que creat ⁊
ueram q̄ creata est. sic int̄ iustitiam iustifi
cantem ⁊ iusticiam que iustificatōne fēta
est. Iam ⁊ nos dicti sum̄ iustitia tua. aut
ei quidam seruus tuus ut nos sim̄ iustitia
dei in ipso. q̄ q̄ ꝑ omn̄ cōta est q̄dam sapia
que cōta est mens iōnal̄ ⁊ intellectual̄
caute ciuitatis tue matris nīe que sin̄ sim
est ⁊ libera est ⁊ eterna in celis. quis celis
nisi qui te laudant celi celorū. q̄ hi ē ⁊ ce
lum celi dōo ⁊ si nō inuenim̄ tem̄p̄ ante
illam. q̄ ⁊ cōtinuam tempora ꝓcedit q̄
ꝑ omn̄ cōta est ante illam tam̄ ē ipsius
cōtaris ciuitatis a quo fēta sumpsit exordiū
q̄ius nō tempora q̄m nōdum erat tem̄p̄
ipsius tam̄ q̄ dicimus sue. Vnde ita ē ab ite
deo nīd ut aliud sit plane q̄ tu. ⁊ ñ id
ipsum q̄m ⁊ si nō solum ante illum hī nec
in illa inuenim̄ tem̄p̄ q̄ est ꝓdonea fa
ciem tuam semp̄ uidere. nec ulsiam de
flectitur ab ea quo fit ut nulla mutacōne
uarietur. Inest ei tam̄ ipsi immutabilitas vī
tenebrescerent ⁊ si ꝓficiscēdo ꝑ amore gran
di tibi coherens tamq̄m semp̄ meridies
lucret ⁊ ferueret ex te. O dom̄ luminō
sa ⁊ ꝑspecīosa dilexi decorem tuū ⁊ locum
habitacōnis glie dōm̄ mei fabricatores ⁊ uol

sessores tui tibi subiciat ꝓgnatio mea ⁊
dico ei qui fecit te ut possideat ⁊ me in te
q̄ fecit ⁊ me. Erraui sic ouis perdita. hī ī hu
meris pastoris mei structoris tui. spero
me reportari tibi. Quid dicitis in equos al
loquentur ꝓtradictores qui tam̄ ⁊ mo ꝓsen
pium famulum ei ⁊ libros ei oracula
spē sēti credentis. est ne ista dom̄ dei ñ quide
deo coeterna. hī tam̄ q̄ modō suum eternum in celis
ñ uices temporum fruitur. q̄rit q̄ non inuenie
tur. suggerit. cui omnē distentionem totiūs
spatium etatis uolubile an semp̄ inhercere do
bonum est inquiunt. Quid ḡ ex his q̄
clamant ore meum ad dīm meum cum
audiret mētis ore meum uocem laudis. q̄
tam̄ fallum ē contradicis. an q̄ erat ante
mis matris ubi ꝑ nullam formā nullus
ordo erat. Vbi aut̄ nullus ordo erat nul
la ē uicissitudo temporum ꝓtorsus ⁊ tam̄ hī
tene mēs erat ab illo utique erat a quo ē
quicquid ē q̄ ut cunq̄ aliquid est. hoc
quoq̄ aiunt nō negam̄. Cum his n.
uolo coram te aliquid colloqui deus meus
quib̄ omnia que sunt in mente mea non
tacet ūitas ueta ē contradicunt. nam qui
hī negant latent q̄m uolunt tolerari
si ꝓfuadere conabor ut quiescant ⁊ uia
ꝑeant ad te ūlo tuo. Qd si noluerint
⁊ exulerint me ob secto deus meus ne tu
sileas a me. tu loquere in corde meo ue
racit̄ solus. n. sic loqueris ⁊ dimittam
eos foris sufflantes in puluerem ⁊ exci
tantes ipsum in oculis suis. ⁊ intrem in
cubile meum ⁊ cantem ē amatoria ge
mens inenarrabilis gemitū in ꝓgnatio
ne mea. ⁊ recordabor te ab eterno
in ea parte terre ꝓprie mea terre
mētem meam ⁊ que sup̄ eam regnat quē
illuminatorem ꝑtem tutore meritum. ca
tas ⁊ fortes delicias solidum gaudium ⁊
omnia bona metallia simil̄ oīa ē unū